

Colliebladet

Medlemstidning för Svenska Collieklubben

Nr 3 - 2009

Sommarspecial:
Collie kan!

Agility

Utställning

Lydnad

Rallylydnad

Vallning

Bruks

Freestyle

Jakt

Collie är en fantastisk RAS!

Collie kan!, ja det är arbetsnamnet på den tidning du just nu håller i handen.

Collien är en arbetande hund och för att den skall må bra behöver den aktiveras på något sätt. Vi har i och med detta nummer valt att lyfta fram några ekipage som gör god PR för rasen. Reportagen visar hur mångsidig vår ras är oavsett hårlag. Att collien har en fantastisk anpassningsförmåga och en vilja att göra sitt yttersta för sin ägare avspeglar sig bl.a. i alla dessa reportage i tidningen. Från att vara den perfekta tränings- och tävlingshunden till nyttohund hemma på gården, i skogen eller för behövande i samhället.

Collien kan också bara vara en härlig kompis !

Collien är en förhållandevis frisk och sund hund. Du som läser denna tidning, tveka inte om att Din nästa ras skall bli en Collie!

På Svenska Collieklubbens hemsida www.svenskacollieklubben.se finner du en länk till vår valphänvisning där du kan se vilka krav vi ställer på våra kullar. Du finner även information om klubben och dess aktiviteter. Jag vill passa på att lyfta fram alla våra entusiastiska funktionärer och ni som jobbar ute i landet i lokalområdena. Ni är **GULD** värda för klubben.

Var rädda om varandra och ta hand om era hundar.

Trevlig sommar önskar jag er alla!

Meta Carlsson

Innehåll:

2 Ordföranden har ordet

Agility

4

- 4-7 Agility med Gatefield's Svarte Petter
Agility med Gemdales Polythene Pam
Annonser: Jycke-tryck,
Djursjukhuset Blå Stjärnan, Göteborg

Utställning

8

- 8 Utställning med Angeleye's Golden Fantasy
Utställning med KariDahl's Nadja Nutira
Annonser: Solhagens Djurklinik

Lydnad

10

- 10-11 Lydnad med Dreamrock's Easier To Run
Lydnad med Morgonrodnadens Ceasar
Annonser: Västra Djursjukhuset, Västra Frölunda

Rallylydnad

12

- 12 Rallylydnad med Mandane's Vanilla Eyes

Vallning

13

- 13 Vallning med One Way's Shadow And Fog

Bruks

14

- 14-15 Bruks med Auringonkukan Malli Mimmi
Bruks med Angeleye's Zingle Attraction
Annonser: Djurbiten

Freestyle

16

- 16-17 Free Style med Mironiks Tingeling
Annonser: Magnusson Food, Biodistra

Jakt

18

- 18 Jakt med Cordylines Razzel Dazzel
19 Annonser: Djursjukhuset Karlstad
20 Baksida: Annonser Spannfod AB

Colliebladet nr 3/2009 årgång 41

Upplaga 1200

Utkommer under 2009 med ytterligare två nummer:

Utgivning	Manusstopp	Utgivningsdag
Nr 4	1 augusti	ca 15 september
Nr 5	1 november	ca 15 december

Ansvarig utgivare: Margaretha Carlsson

Betalning av annonser, vinnarbilder samt

medlemskap: pg 71 67 45-5 Svenska Collieklubben.

Artikelförfattare är till fullo ansvariga för inlämnade uppgifter.

Redaktionen svarar ej för insänt, ej beställt material.

Prenumerationspris:

Inom Sverige prenumererar man på colliebladet genom att bli medlem i Svenska Collieklubben.

Utländsboende och företag, 400:-

Betalas på IBAN:

SE58 9500 0099 6042 0716 7455 BIC NDEASESS

colliebladet@svenskacollieklubben.se

Tryckeri:

Östertälje Tryckeri AB
Gränsbovägen 1
152 42 Södertälje

Ansvarig utgivare:

Margaretha Carlsson

Vid utebliven tidning:

Kontakta redaktionen eller ring: 070-651 00 34

Inbjudan

till

Rasutvecklingskonferens

Lördag 31 oktober på Kydingeholm

Moderatorer: Ann-Chatrine Edoff & Kerstin Persson

Möjlighet till övernattning på Kydingeholm finns till
facila priser.

Mer information ang. bokning och priser finns på
vår hemsida: www.svenskacollieklubben.se

Välkomna!

Kallelse till medlemsmöte

Fredag 3 juli Piteå BK

OBS!! Mötet börjar efter fredagens prisutdelning

Dagordning

- Information från styrelsen
- Nya stadgar för rasklubbar inom SBK
- Avelspolicy

Välkomna!

Marie och Charlie

När jag köpte Charlie, Gatefields Svarte Petter för snart 10 år sen så hade jag egentligen ingen aning om vad jag ville med mitt hundägande. Jag skaffade helt enkelt en vän, en ny familjemedlem. Charlie är min första hund och han har som många andra fått utstå en massa "första hund" fel i all träning, både vardagslydnad och tävlingsträning.

Under hans första levnadsår hade jag ingen tanke på träning i annan form än ren vardagslydnad. Vi besökte bara några inofficiella utställningar men ställde till slut även ut officiellt och han har fått ett CK på Lilla Stockholm.

Sen kände jag väl inte riktigt att utställning var min grej och vi började titta lite på tävlingslydnad. Tyvärr hamnade vi hos en instruktör som använde väldigt tråkiga metoder och mer krav än belöning för rätt beteende. Det blev en rätt tråkig start för vår lydnadsträning men fick sen tack vare Tomas Mohlin på ett lydnadsläger se resultatet av att ha bra belöningar.

När andra deltagare blev filmade i momenten blev Charlie och jag filmade under belöningen. Vilket för oss blev en omvälvande förändring.

Vi fortsatte vår lydnadsträning och efter rätt många tävlingar så fick vi till slut vårt LPI.

Under tiden av lydnadsträning så började vi även med agility, något vi började med bara för att jag ville träna något som var helt kravlöst och bara skulle vara kul.

Jag hade inga som helst tävlingsambitioner. Men efter att på flera kurser faktiskt vunnit kursavslutningarna (kurserna slutar oftast med en tävling) så började väl tanken gro lite i att vi kanske skulle våga oss ut på en tävling även här.

Vi gjorde vår första start på Collie SM 2004 och ingen var mer förvånad än jag när vi faktiskt slutade som Nr 2. En fantastisk känsla! Vi startade även i lydnaden och kom på en 3:e placering i LKI. Det var en både mycket stolt och glad förare som åkte hem från den tävlingen.

Detta gjorde så klart att vi gav oss ut på flera tävlingar. Det har tagit några år och har egentligen handlat mer om min träning än om Charlies. Agility ser väldigt enkelt ut men kräver en hel del av föraren för att visa och hitta rätt väg i tid för hunden. Idag har vi tagit oss upp till Agilityklass 3 och vi har en uppflyttningspinne i Hoppklass 2. Anledningen till att vi kommit längre i Agilityklass än i Hoppklass är vår brist på fart. Charlie är väldigt hindersäker men vår brist är farten. Även om vi nollar klarar vi inte riktigt idealtiderna i hoppklass.

I agilityklass har vi kommit dit vi kan, vi har inte så mycket mer att hämta. Konkurrenten av snabba Border Collies är för stor och så mycket klarar vi inte att öka farten. Jag är absolut inte besviken över det utan snarare stolt över att vi tagit oss upp i klass 3. I Hoppklass så är vårt mål att jag ska kunna öka motivation och fart så att vi kan plocka dom sista pinnarna i hoppklass 2 för att även här bli uppflyttade i klass 3.

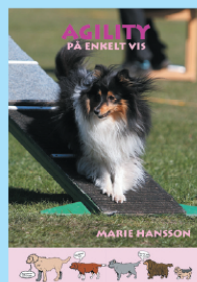
Min ambition med Charlies tävlande handlar numer egentligen mer om hans välbefinnande än om mina mål. Så länge Charlie visar att han älskar att träna och tävla kommer han att få starta. Eftersom jag nu också tävlar med en yngre hund så kommer även Charlie befinna sig på både tränings och tävlingsbanor och då kör jag självklart även honom så länge han visar att han vill och orkar.

I lydnaden så har vi startat i LKII men eftersom vi hade rätt stora problem med ljud och då menar jag skall och inte pip, så har jag inte riktigt haft motivation till att träna om honom för tävling. Dock tränar vi både en hel del lydnad och spår. Handen på hjärtat så kan jag i.o.f.s. se att han är mycket bättre på lydnad idag när vi bara tränar än vad han var när vi faktiskt tävlade, så vem vet.. Kanske dammar vi av oss och tävlar en LKII igen... men det får tiden utvisa. Så långa både han och jag tycker att det är roligt så fortsätter vi i alla fall träningen... och än så länge, trots sina snart 10 år visare han ingen avmattning på varken vilja eller ork.

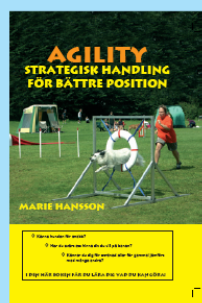
Marie Åkerlund & Charlie

BÖCKER AV MARIE HANSSON

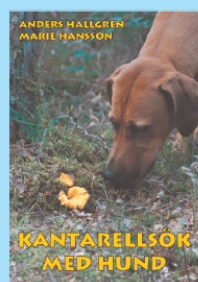
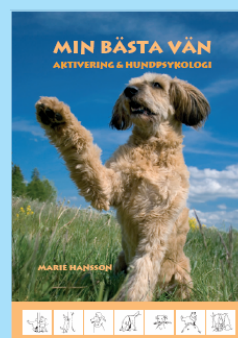
AGILITY PÅ ENKELT VIS. För hundägaren som inte är träningsvan och för hunden som tycker agility är svårt. Du får en unik vägledning i att motivera och lära din hund agility. 148 sidor
Pris: 224:-

AGILITY STARTER. Den här boken handlar bara om starter i agility! Hur man får kontroll över hunden, ger den fokus och fart i startögonblicket. Hur man anpassar startsättet till olika banor. 107 sidor
Pris: 199:-

AGILITY - STRATEGISK HANDLING. Här får du lära dig alla knep om hur du kan föra hunden på banan, även om den är för snabb för dig! Om att få hunden självgående och självständig. 130 sidor
Pris: 224:-

MIN BÄSTA VÄN. Nästan 50.000 ex sålda!
Omåttligt populär av tre skäl: • Väldigt lättläst.
• Grunderna i uppfostran med mjuk ideologi.
• Massor med tips för rolig aktivitet. 176 sidor (omarbetad 2007)
Pris: 224:-

KANTARELLSÖK MED HUND. Prata om att förena nytta med nöje! Du får kantarellerna och hunden får nyttigt mental stimulans och nästan alla hundar älskar nosarbete! Läs om exakt hur du ska träna. 92 sidor (omarbetad 2009)
Pris: 199:-

www.jycke-tryck.se

Frida och Selma

Jag heter Frida och är 15 år. Jag bor i Halmstad ute på landet med min mamma, en katt, två hundar och ett marsvin. En av hundarna är min och hon är en korthårig collie som är 4 år och som heter Selma.

Vi har haft hund sen jag föddes men Selma är min första alldeles egna hund.

Selma och jag tävlar i agility och lydnad.

I agility är vi i klass 1 och har två pinnar (i agilityklass). I lydnaden tävlar vi numera i klass III. Selma har även tävlats i bruks. Är nu i högre klass spår men det är mamma som tävlar henne där, för jag tycker inte det är så kul med spår.

Vi började med agility när Selma var lite mer än ett år för att det såg så himla kul ut. Jag hade också hade hört att man blev tightare med hunden och får ett ännu bättre samarbete. Vi är ett gäng kompisar som tränar på brukshundsklubben i Halmstad. Vi tränar ungefär en gång i veckan., men jag har också några hinder hemma i trädgården.

Lydnaden började jag med när hon var ett halvår, kanske. Bara pyttesmå korta pass, för att vi inte skall tröttna. Uppfödaren Yvonne hjälpte oss mycket med grunderna och gav oss många tips. Lydnads klass I tävlade vi i tre gånger. Mamma gjorde det än gång och jag två gånger och vi fick över 160 poäng varje gång så vi fick LPI.

I lydnads klass II behövdes det två gånger innan vi blev

uppflyttade. Sen började vi träna på III:ans moment.

Freestyle har vi också testat på men det är inget vi tävlar i. Vi gör det bara för det är så skoj.

Jag tycker det är roligast med agility. Det är lite mer fart och fläkt i den grenen. Det tror jag att Selma också tycker för hon älskar att springa och jaga bollar och allt sådant.

Mitt närmsta mål i agilityn är att bli uppflyttad till klass 2 i både hopp- och agilityklass i agilityn. I lydnaden vill jag gärna klara lydnadsklass III.

Frida Olsson & Selma

Chefvet. Inger Linderöth, auktoriserad ögonlysare

DJURSJUKHUSET

AB Djursjukhuset Karlstad
Stallplatsvägen 2 (Färjestad)
654 65 KARLSTAD

BEREDSKAP DYGNET RUNT / 054 17 52 50 / WWW.DJURSJUKHUSETKARLSTAD.SE

Vår resa med Milton

började den 30:e september 2006.

När vi först fick hem Milton, som omplaceringshund, vågade han inte äta. Ett evigt trugande och rullande med olika fodertyper, köttbullar och korvar. Men efter ca 3 veckor började han äta som "folk". När matfrågan var på väg att lösas så försökte vi leka med honom men det visade sig lika ovant som att äta. Men även detta hinder kunde övervinnas. Vi upptäckte att Milton är löjligt förtjust i att hämta saker man kastar till honom. Vi lyckades komma in på en valpkurs med vår 1½ åriga "valp" vilket var en lysande omstart på unga herr Miltons karriär. Körde vidare med fortsättningskursen och jycken verkade tycka att det här med att springa i skogen och leta efter saker var jättekul. Efter nästan ett halvt år så lekte vi med tanken tillsammans med Miltons uppfödare att prova på att ställa ut honom nu när vi fått ordning på päls och sinne.

Vi begav oss till Orrefors glasbruk och en inofficiell utställning utan en aning vad det innebär. Glada och nervösa satt vi och försökte lista ut hur allt funkar. När det är dags att gå in i ringen är Milton överlycklig och domaren, Bo Lundgren, undrar vart vi har gömt den här hunden. Vi visas ut ur ringen med en röd plastremsa i handen. Vad betyder en röd plastremsa? Är det en bra sak?

Nåja, vi fick en kanonkritik och slutade som BIR. Överlyckliga över Miltons förtjusande rosetter och hans strålände insatts att se fin ut resulterade i ett saftigt grisöra.

Sen har det rullat på med utställningar. Milton har fått mer och mer ringvana plus att matte inte är riktigt lika nervös som i början. Så när man ska iväg, packat bilen med Miltons bur och skålar, då vet han att vi är på väg till något nytt ställe där han kan få skina upp och visa hur tjugig en ståtlig Colliehane kan vara. Glädjen är verkligen på topp oavsett hur det går i resultatet. Fast så illa är det ju inte. Fullcertad på ett år och även lyckats få ett CACIB. För att skryta ännu mer; Prisses & Leyas Pris som Årets utställningscollie 2008.

Vi har sagt att det här med utställningar är mest en kul grej, ett sätt att socialträna Milton. Sen har vi även gjort både MH och Korning, båda godkända med gott resultat. Korningsdomaren undrade dessutom om Milton någonsin kan bli arg, för det gick inte att provocera fram med hjälp av några futtiga dockor och skyltar.

Men när det gäller att vakta revirets gränser kan han visa vad han tycker om någon kommer objuden in på territoriet.

Milton har även så smått börjat på med lydnad och sök med hjälp av tränaren Jan A. och det ser lovande ut.

Lite titt som tätt kan man hitta husse liggandes på golvet sovandes med Milton som vilar tryggt på ena armen. Det är ju en syn som man inte glömmer så lätt.

Då vi haft hund i 13 år innan men då bara som ren familje-

hund så är det här med utställningar en helt ny oupptäckt mark att fortsätta utforska. Vi har lärt oss med mycket letande och en enorm hjälp av alla inblandade. Vi kommer att fortsätta utomlands med vår snygging nu då han gjort det mesta i Sverige.

Milton har gett vår familj en enorm trygghet, glädje och massor av skratt. Vi är honom evigt tacksamma för all den kärlek han ger oss. När han möter oss i dörren, sneglar med bebisögon då han vill ha nått gott, eller bara kommer och lägger upp tasserna och vill pussas. Man kan ju inte annat än älska en sådan snygging. Vi är evigt tacksamma för varje dag tillsammans.

Marzena Gustafsson & Milton

Karin och Nadja

Jag heter Karin Dahlbom och min hund heter Nadja. Hon är min egen uppfödning och officiellt heter hon Kari´Dahls Nadja Natira och hon är nu drygt två år gammal.

Vi brukar ofta fara på utställning och nog är det extra kul eftersom det har gått så bra. Sedan är det ju också ett bra sätt att visa upp sin uppfödning och rasen i sig - folk kommer ju och tittar på hundarna och intresset tänds kanske just för vår ras. Det är dessutom ett sätt att umgås med sina vänner och bekanta - och kanske träffa nya vänner!

Jag och Nadja gör ju också andra saker tillsammans. Vill man fara och ställa ut sin hund ska den vara i topptrim! Det innebär att det blir mycket motion, sedan tränar vi lydnad och så lägger jag ett och annat spår till henne.

Det har gått väldigt bra för Nadja i utställningsringen, hon blev Nordisk juniorvinnare 2007 - endast 9 månader gammal. Därefter har hon fått 11 cert och är nu fullcertad. Nadja har också 4 cacib och ett antal BIR och BIM.

Karin Dahlbom & Nadja

All vård du kan tänka dig. Dygnet runt. Året runt.

Blå Stjärnan är ett av de mest kvalificerade djursjukhusen i Norden med mer än 75 års erfarenhet av djursjukvård. Vi har hög specialistkompetens med erfarna veterinärer, djursjukvårdare och sjukgymnaster som alltid är redo att ta hand om ditt husdjur på bästa sätt.

- Toppmodern och avancerad utrustning.
- Ständigt förbättrad vård och omsorg.
- Allt från vaccinationer och tandvård till avancerade operationer och intensivvård.
- Kontinuerlig utbildning och klinisk forskning med mål att förbättra vården.
- Västsveriges enda blodbank för hund och katt.
- Vi tar hand om alla sorters smådjur: hund, katt, fåglar, gnagare och exotiska djur.
- Vi värdesätter den goda relationen mellan människa och djur.
- Öppet dygnet runt, året runt.

031-65 35 00
www.blastjarnan.se

Jour: 031-65 35 35
Gjutjärnsgatan 4, Ringön
417 07 Göteborg

BLÅ STJÄRNANS
DJURSJUKHUS
GÖTEBORG

www.blastjarnan.se

Dreamrock's Easier To Run köptes som sällskapshund.

Jag hade inga som helst planer på att tävla. Men en vacker dag följde jag med en kompis på en lydnadstävling i klass I. Jag vart helt tagen! Så duktig ville jag att min hund skulle bli! Jag fick kontakt med en privattränare och tre månader senare startade jag och Spider vår första tävling med 177 p. och klassvinst. Efter det har resan rullat på. Vi har LPI, samt en start i lydnadsklass III utan första pris.

Spider är min första egna hund och vi har som sagt valt att satsa på lydnad. Det är den gren jag brinner mest för. Jag älskar alla smådetaljer och variationer av moment som förekommer. Det finns alltid något att träna. Spider är en klippa, han försöker alltid göra rätt. Jag vet att går jag ut på plan och kör så kommer han att försöka göra sitt bästa. Ibland blir det dock pannkaka av det hela men vad gör det! En annan härlig egenskap med Spider är hans tempo. Det är sällan om än aldrig som jag behöver få till ett högre tempo i våra moment. Vår träning försöker jag bygga på förväntan och attityd. Detta är något som man hela tiden får jobba på.

Spider och jag har tränat sedan våren 2007. Vi tar allt ganska långsamt. Tävlrar inte speciellt ofta för jag är rätt feg. Men målet med vår lydnad är att få ett SLCH. Hur lång tid det kommer att ta spelar ingen som helst roll, så länge vi har roligt på vägen och jobbar tillsammans för detta.

Eftersom Spider är min första hund har vi också provat på en hel del andra aktiviteter, vi har; vallat, kört IPO-spår, vanligt bruksspår, brukssök och räddningssök. Men det är för lydnaden som mitt hjärta brinner och det är på lydnadsplan som ni kommer se oss i framtiden!

Johanna Blom & Spider

Johanna och Spider

"Men det är för lydnaden som mitt hjärta brinner och det är på lydnadsplan som ni kommer se oss i framtiden!"

Jag har haft hund i 40 år. Först hade jag Shetland Sheepdog i många år, därefter en schäfer och nu då en collie. Ceasar är min första collie. Hans riktiga namn är SLCH Morgonrodnadens Ceasar. Jag har tränat och tävlat i lydnad i 25 år. Jag har även tävlat i bruksgrenen spår, dock inte med Ceasar.

Lydnad är en rolig och bra aktivitet för hundar. Man kan träna var som helst, och det finns många tävlingstillfällen. Den sociala biten är även den viktig. Man träffar många människor som är intresserade av samma sak. Jag kan inte precisera varför jag tycker att lydnadsträning och -tävling är roligt. Det bara är det! Sen är det ju alltid roligt att ha en lydig hund.

Jag tränar ungefär 5 dagar i veckan på Eslövs brukshundklubb. Ibland tränar vi även på andra klubbar som ligger i närheten.

Jag tränar med mycket beröm. Jag använder både godis, boll och trasa, men boll är det jag använder mest för att få upp farten. Det ska vara roligt när man tränar! Men man får inte glömma att öka kraven annars är risken att man inte kommer vidare i sin träning.

Jag tränar i korta pass max 15 minuter. Håller man på i för långa pass tröttnar hunden. Efter en tråkig paus kan man träna igen.

Det varierar vilket moment i lydnad Elit som Ceasar är bäst på. Ibland är det "rutan" ibland är det "vittringsprovet" eller nåt annat. Han har inget speciellt moment som han alltid får en 10:a på. Däremot har vi ett moment som aldrig blir riktigt bra, "metallapporteringen". Ingen favorit hos Ceasar precis!

Ronny och Ceasar

Vårt högsta mål inom lydnaden har vi redan uppnått! Det var att bli lydnadschampion. Vilket vi blev år 2005 då Ceasar var bara 3 år. Samma år blev vi också lydnadsmästare på collie-SM.

Ceasars bästa resultat i lydnadsklass Elit är 280,5p. Ceasar är nu 7 år och vi kommer att träna och tävla så länge det går, några gånger per år. I familjen finns ytterligare en collie, Dantos Ibrasil, som min fru tävlar lydnad med. Även dom är nu uppe i Elitklass.

Ronny Berggren & Ceasar

DJURBITEN.COM

Allt för Hund, Katt, Fisk & Smådjur

Canvas/Plast/stål-burar

Ventilationsgaller för varma dagar

Schampo

Aktivitetsleksaker

Spårutrustning

Hos oss hittar ni tusentals artiklar till rätt pris
Betala mot faktura, postförskott eller med kort
Fraktkostnad 89 Kr för alla paket
Handla för 1000 Kr så bjuder vi på frakten

Välkommen in

Ann och Myran

Första gången jag hörde ordet rallylydnad blev jag direkt nyfiken på det och ville prova, utan att egentligen veta vad det var. Jag anmälde mig och min hund Myran till en nybörjarkurs i Hallsberg och blev sedan fast! Detta var våren 2007. Några månader senare, i juni, gick jag och en klubbkamrat en instruktörsutbildning för rallylydnad på Bonizas hundskola nere i Småland. Under hösten, samma år, drog vi två sedan igång vår första nybörjarkurs och har nu hållit i fyra kurser, både för nybörjare och i fortsättningsklasser.

Rallylydnad är ett jättebra och enkelt verktyg för att träna upp kontakten och samarbetet med sin hund! Aktiveringen ger även hunden en ordentlig dos av mental stimulans. Myran och de hundar som jag har tränat denna aktivering ihop med, blir rejält trötta efter bara ett litet tag. Det är tätt mellan skyltarna och de olika momenten, så oftast hinner inte hunden "tröttna", utan måste ha fokus på matte/husse hela tiden för att veta vad man ska göra närmast vid nästa skylt. Det är en lättsam men nyttig hundaktivering som alla kan lära sig, d.v.s. "inga konstigheter" som Håkan på kanal 5 säger :-).

För Myran och mig passar rallylydnaden väldigt bra. Hon är väldigt lättlärd och lyhörd, men både hon och jag har extremt dåliga "tävlingss-/prestationsnerv". Myran behöver mycket av mitt stöd och "pepp" när vi jobbar ihop och eftersom man får prata hur mycket man vill med sin hund under tiden man går på banan, så slappnar både hon och jag av bättre. Dessutom har rallylydnaden gjort att även den "vanliga" lydnaden går bättre. Vi har fått ett bättre samarbete och mer glädje i lydnaden.

Myran och jag tränar lite rallylydnad hemma i trädgården, men eftersom jag håller kurser i rallylydnad blir det automatisk mest träning i samband med kurstillfällena.

Vad är mitt mål? Det måste väl förstås vara att bli "Rallylydnadschampion"! I rallylydnad finns det tre klasser, nybörjare, fortsättning och avancerad. För att eröbra titeln Rally Champion, skall man ha vunnit Rally i avancerad klass tre gånger inför minst två olika domare. Ett annat mål är förstås att lära ut och sprida kunskap om rallylydnad till så många som möjligt och att jobba för att det ska bli officiellt. Myran och jag har tävlat i rallylydnad tre gånger. Alla tävlingar var inofficiella, eftersom detta tyvärr inte är en offici-

ell sport än. Första gången vi gav oss ut på banan, fick Myran beröm för utförandet av domaren, men klanliga matte misade en skylt och såg till att vi blev diskade!

Andra gången var jag för nervös. Det smittade tyvärr av sig på Myran och vi fick inte godkänt. Det tog både för lång tid plus att vi fick en massa poängavdrag för bristande samarbete. Tredje gången gillt som vi gav oss ut på tävlingsarenan igen, gick det suveränt bra! Vi fick 98 poäng av maximalt 100 möjliga och hade ett fint flyt, ett bra samarbete och hade jätteroligt ute på banan!

Myran är min andra egna hund, men hon är den första hunden som jag "jobbar" med på ett helt annat sätt än jag har gjort förut. Jag har alltid bara haft "sällskapshundar". Kände tyvärr inte till allt roligt och spännande man kunde göra med sin hund innan Myran kom in i bilden! Den största insikten var kanske framförallt hur roligt hundar tycker det är att jobba med huvudet också, och hur bra de mår av det.

Förutom rallylydnaden, så tränar och tävlar Myran och jag även i tävlingslydnad. Vi tränar också regelbundet sök och lägger lättare spår ibland. Hade en period under Myrans första två år, där vi ville "pröva på allt", och gick då också en grundkurs i freestyle och en i agility.

Collien passar verkligen för allt :)

Ann Carlsson & Myran

Anna och Pyton

Jag har tittat på rasen korthårig Collie sen 2000. En sådan skulle jag ha en dag, bestämde jag då.

Hittade ganska direkt "min" uppfödare och bestämde från början att där skulle min nästa hund komma ifrån.

Kikade in på kennelns hemsida med jämna mellanrum, men olika privata omständigheter gjorde att det inte blev något nytt hundköp för mej förrän 2005.

Och så den 12 juli föddes det äntligen en blue merle färgad hane, för det var det jag skulle ha.

Jag vet att en bra hund inte har någon färg men för mej är blue merle den ultimata och snyggaste färgen på ett korthår.

Jag var och hälsade på valparna några gånger innan det äntligen var dags att åka och hämta hem "guldklampen".

Vi hade väldiga problem med att hitta på ett namn åt honom. Det började med Pluto, fortsatte sedan med ett par andra alternativ, men sedan blev det till sist Pyton.

Han har varit med mig i det dagliga arbetet med mjölkarna sedan dag 1. Märkte redan när han var ca fyra månader att han hade rejält med vallningsvilja och "djuröga" i sej. Han pendlade redan då fint bakom koflocken fast han var knappt "tre äpplen hög" och försökte driva flocken framåt.

annah

för honom att jag inte är arg på honom.

Pyton var lite väl intensiv i arbetet de två första åren. Det gick ibland lite för fort, men nu har han verkligen utvecklats och kan driva djuren framför sej koncentrerat, lugnt och fint, och han jobbar gärna länge.

Allra bäst går det om Pyton och jag får jobba själva utan heelern, annars blir det lätt ett tävlingsmoment mellan hundarna.

Jag och min Pyton tränar också lydnad, spår, lite agility och så är han en underbar promenadkompis och familjehund, lekfull, genomsnäll och en suverän sängvärmare, en riktig allrounder alltså.

Precis som jag tycker att en collie ska vara - bra på lite av varje.

Anna Holmström & Pyton

Nu har han ju haft en suverän läromästare i Lancashire Heelern Fiasko 10 år som lärt honom massor i arbetet med stooooora kor. Fiasko har lärt honom att man ibland måste ta i med hårdhandskarna och det har Pyton anammat och är nu en väldigt stark arbetshund.

Han backar inte även om en kossa vänder upp mot honom, utan då kommer det grova skallet fram. Men han är inte riktigt lika dumdristig som heelern (som ibland är för tuff för sitt eget bästa) utan vet också när det är dags att snabbt försöka komma ur vägen.

Han är väldigt lyhörd på mig och vet exakt när jag menar allvar om en kossa inte vill och då kommer han snabbt som attan till undsättning.

Att han är så lyhörd blir ibland tyvärr en nackdel också, för om jag blir arg på en kossa så tar han också åt sej av det. Som tur är så släpper han det relativt fort när jag förklarar

Josefina och Malla

En höstdag 2006 föddes hon, Auringonkukan Malli Mimmi. Eftersom uppfödaren bodde bara knappt två timmar bort så hälsade jag på valparna första gången när de var 3 veckor gamla. Det var full fart i valplådan redan då! Jag blev helt förälskad i en av tikarna och bestämde omgående att hon skulle bo hos oss, tvärt emot vad som var planerat.

Så kom dagen då Malla skulle flytta in hos oss. Hon fann sig tillrätta snabbt och utmärkte sig direkt med sin stora nyfikenhet och aptit på livet. Eftersom jag redan då hade målet klart, att tävla på bruksprov, började träningen ganska direkt. Vi började hemma på köksgolvet. Redan vid 9-10 veckors ålder såg jag hennes arbetskapacitet. Hon var otroligt lätt att lära, koncentrerad och gick mycket snabbt framåt. När hon blev 4 månader gammal åkte vi en gång i veckan till ridhuset som min brukshundklubb hyrde, och tränade vidare på grunderna till appellklassmomenten. Vintern gick och så kom våren. Nu skulle vi också äntligen få påbörja hennes utbildning som spårhund!

Första spåren hon gick var s.k. spontanspår, raka spår i medvind, 50-100 meter långa och ganska kort liggtid. Hon visade sig direkt vara en dammsugare! Plockade spår som om hon aldrig gjort annat och alltid med så fin låg näsa och stor noggrannhet. Snabbt kunde vi öka svårigheterna. Icke förarspår, svängar, längre liggtid och även utöka med fler än ett föremål.

Första sommaren närmade sig höst och ettårsdag. Mentalbeskrivningen skulle klaras av före vintern och samma

vecka Malla fyllde år satte hon tassarna på MH-banan och det var ju inga större problem. Nu var bara nästa fråga, skulle vi hinna tävla appellklass innan säsongen var slut? Vi tränade som attan, platsliggningen var det som inte kändes färdigt. Att träna är ju kul, men att ligga still är tråkigt tyckte Malla. Jag fick inse att det är viktigare att platsliggningen känns trygg innan vi tävlar.

En ny lååång vinter, men denna gång vilade vi oss i form. När våren kom, ut och spåra för allt vad tygen håller. I mitten på maj, efter bara 2 veckors spårande och träning av lydnadsmomenten bar det av till Jokkmokk. Spåret och budföringen gick jättebra. Platsliggning i 3 minuter och visst låg hunden kvar, dock i en annan riktning när tiden var ute och jag kom tillbaka till henne... Sedan full speed på lydnaden. Hon skulle helst ha gjort alla momenten i en följd och samtidigt, men poängen räckte och nu var vi uppflyttade till nästa klass!

Sommaren passerade och vi tränade och tränade. Vi anmälde oss till några lägre klass-tävlingar och på tredje försöket gick det vägen. Första tävlingen försov vi oss, andra tävlingen fick vi noll på budföringen... men tredje gången gillt! Så duktig hund som gick kanon på lydnaden trots regn, blåst och nollgradigt. Malla verkligen hatar att bli blöt. Så skönt att gå på vintervila med säsongens mål uppfyllda. Från ingenting till högre klass på en säsong.

All träning tillsammans med en hund som älskar att jobba och ställer upp på hur mycket som helst, har gjort oss till ett team som verkligen ger allt för varandra. När man tränar så intensivt och utvecklas tillsammans får man en speciell relation med sin hund. Nu går vi vidare mot nya djärva mål, för vi ska ju till elitklass!

Kom igen alla collieekipage och utmana oss!

Josefina Sundquist & Malla

Susanna och Zingle

Zingle är min första Collie och första helt egna hund. Vi hade en Sheltie i familjen som jag gick kurs med i början av 90-talet och sedan dess har drömmen funnits om en helt egen hund. 2004 blev det verklighet när Zingle flyttade in hos mig. Jag började lägga spår åt honom när han var tre månader för att han skulle få utlopp för sin energi. Han spårade direkt första gången och under hans första år spårade vi i princip 3 gånger i veckan. I juni 2006 tävlade vi i appell klass spår och blev uppflyttade till lägre klass. Då började vi träna sök och spåret kom i skymundan.

Vi började med spår på Smålandslägret 2006 med Lena Hjärtfors och Sonny Bäckman som instruktörer. Zingle hade en naturlig fallenhet för sök och det gick väldigt snabbt från första sökslaget till vi var tävlingsklara sex månader senare. När man tävlar i sök och spår ingår ju även lydnad och den hade vi inte kommit lika långt med, så det tog ända tills maj 2008 innan allt stämde och vi blev uppflyttade till högre klass i sök.

Det roligaste med sök är att tävla tycker jag. För när man tävlar kommer man till en helt ny sökruta. Man har ingen aning om hur den ser ut, var figuranterna finns eller var svårigheterna ligger. Det är så otroligt spännande att stå där på stigen och se hunden försvinna (förhoppningsvis rakt ut) och sedan vänta på antingen ett skall som betyder att han har hittat en figurant eller på att han kommer tillbaka till mig på stigen och vi får ta oss an den andra sidan. I sök får man verkligen lita på sin hund. Sen är det väldigt roligt när man ser på hunden att han tycker att detta är superkull! Springa, skälla och få godis av människor, det är det bästa Zingle vet! När det gäller träningen av sök så ligger det roliga i den sociala biten. I sök är man helt beroende av sin sökgrupp och vi är ett bra gäng som har jätteroligt ihop.

Jag försöker alltid lägga upp min träning så att Zingle ska lyckas. Jag tycker inte om att hålla på att traggla eller peta i saker. Jag vill att han ska göra det för att han tycker att det är roligt, inte för att jag kräver att han ska det. Om sök-sicket inte blir bra vill jag helst låta det vara och sen lägga upp nästa på ett sådan sätt att det blir rätt, utan att jag behöver korrigera honom. Jag försöker variera träningen så mycket som möjligt så att det inte skall bli långtråkigt. Jag åker också gärna på läger för att få ny inspiration, få andra tips och få träffa massa trevligt folk och hundar.

Förutom den lydnad som ingår i bruket har vi också gjort några försök i lydnadsklass I och fick vårt efterlängtnade första pris på fjärde försöket.

Mitt liv med Zingle har också gjort att jag nu är B-figurant för mentaltest, allmänlydnadsinstruktör och sitter med i Sydöstra lokalområdes styrelse, där jag bl a annat har haft hand om Smålandslägret i år. Det ideella arbetet inom hundet är oerhört värdefullt när det gäller att skaffa sig kunskap och erfarenhet samt för att knyta kontakter. Det ger även personlig utveckling genom alla möten med människor man inte skulle träffa utan det gemensamma intresset HUND.

Våra framtida mål är att i år bli uppflyttade till högre klass spår. Nästa år är siktet inställt på att bli uppflyttade till elitklass i både sök och spår, och finns det nått bättre tillfälle än vid Collie- SM på hemma plan?!

Susanna Engelholm & Zingle

Öppet nästan jämt.

västra DJURSJUKHUSET

August Barks gata 8, Västra Frölunda Tel 031-45 07 00
www.vastradjursjukhuset.se Vardag 07.00–21.00 Helg 08.00–20.00

” För att i den här sporten måste man våga bjuda på sig själv! ”

Victoria och Tingeling

Jag kom i kontakt med freestyle med vår familjehund, Freddy som är en Bichon frisé'. Vi blev erbjudna att gå en kurs för Frida Binette. Det erbjudandet tog vi direkt! Med honom körde jag freestyle för att kanske tävla och lära mig mer om sporten till nästa hund.

När han blev gammal ville jag ha en egen hund och valet föll på korthårig collie, en ras som jag kan göra allt med.

Tingeling och jag har alltid klickat, men de var något som fattades, kontakten!

När hon bara var ett halvår gammal började jag med freestyle och kontakten kom med den!

För mig är freestyle en blandning av lydnad och lek. Jag använder mycket freestyle när jag kör lydnad. För mig fungerar det perfekt att lägga in en snurr i linförigheten för att göra det hela lite roligare. Nu går hon hela tiden och väntar på den där snurren och koncentrerar sig därför på mig. Om man testat det, är det viktigt att man lär hunden att snurra när man själv vill och inte när hunden känner att den är klar med uppgiften.

I freestyle är det svårt för hunden att göra fel. Oavsett vad den än hittar på så kan man alltid använda sig av det. Det jag tycker är roligast med sporten är att det är inte bara hunden som jobbar, utan även jag som förare. För att det ska bli ett snyggt program så måste jag dansa, vara glad och använda fantasin. Glädjen i hunden måste synas och det

Nu även på Apoteket!

Bättre tandhälsa
för hund och katt

ProDen PlaqueOff[®] Animal

Har din hund
dålig andedräkt?

Hundar och katter får också tandsten och problem med tänderna. Ett vanligt tecken på att det inte står rätt till är dålig andedräkt. PlaqueOff[®] Animal är ett enkelt, skonsamt och effektivt sätt att ge din hund och katt bättre andedräkt och slippa smärtsamma besvär med tandsten och plack.

- ☒ Tandsten
- ☒ Plack
- ☒ Dålig andedräkt

gör den ofta om föraren är med. Tingeling är otroligt matte galen och därför tyckte jag att freestyle passade oss. Hon ser freestyle mycket som en lek med mig.

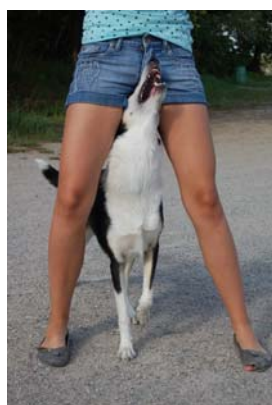
Vi är nog bättre på rörelser än konster just eftersom det ofta krävs mer kontakt i de momenten. Det bästa vi vet är nog att snurra, hoppa upp i luften och gå i "mellan", då hon hela tiden har sin position mellan mina ben

Vårt enda problem i freestilen är att hon, likt många collies, skäller mycket. Detta gör att hon inte alltid hör vad jag säger. Därför har jag nu börjat prata tystare så att hon också måste vara tyst för att höra vad jag säger. Problemet med skall är nu ute ur världen! (Nästan)

Vårt mål är att våga ta oss upp på Lilla Stockholm. Det kommer förstås att ta några år, men vi ska försöka ta fram modet.

För att i den här sporten måste man våga bjuda på sig själv!

Victoria Bagger Preisler & Tingeling

054-15 06 20

VÄLKOMMEN TILL SJUKVÅRD, FRISKVÅRD, REHAB OCH HUNDSIM

Solstadens Smådjursklinik ligger några kilometer utanför Karlstads stadskärna. Kliniken är välutrustad med operationssalar, digitalröntgen, ultraljud, laboratorium och en rehabavdelning med bassäng. Vi förmedlar kontakt med tandläkare, ögonspecialist, specialistortoped, hundpsykolog och hundinstruktörer.

Öppettider:

måndag - torsdag 07.30 - 20.00
fredag 07.30 - 16.00

Veterinärer:

Stig Hagengård, Jörgen Junkergård, Helen Falkenström, Karin Agin, Lise Winberg-Olsen, Martin Hedin, Cecilie Strømstad

Du hittar oss på Frögatan 4, mellan Plantagen och 4H-gården. Besök gärna vår hemsida:
www.solstadenssmadjursklinik.se

Solstadens Smådjursklinik

Fredrik och Razzel

Vill ni veta lite mer om "Gris Razzel" som han kallas på bygden?

Många tittar och skakar på huvudet men han fortsätter att leverera...

Med Razzels senaste äventyr är han uppe i över 25 skjutna grisar som han hjälpt till plocka fram. Har inte riktigt koll på exakt hur mycket, men det är hitintills mer än 25 hjortar, rådjur och allt annat.

Razzel är nu 3 år och han har varit med på jakt tillsammans med våra två andra hundar (en labrador och en munsterländer) sen han var valp.

Vi släpper honom på allt vilt som finns i Skåne. Småvilt som fasaner, änder, harar, rådjur samt kanin stöter och driver han. Han är bra till att resa fasaner och änder. Framför allt är han en hejdare till att leta rätt på var fasanerna ligger och trycker. Hans apportering består mer av att släpa fram bytet eller, om han inte är på humör, så visar han var det ligger "så kan du hämta din fågel själv medan jag tittar på".

Han är även med och jagar klövvilt som kronhjort, dovhjort, vildsvin och en och annan älg. Vi har faktiskt fått en del älg på en annan mark vi har och Razzel har drivit en ko med kalv. En gång drev han en ko med dubbla kalvar och han hade ståndskall och höll en älg inne i några julgranar i flera minuter innan det blev gångstånd och älgen gick ut. Då visslade vi hem honom.

När vi jagar klövvilt så släpper jag oftast hela mitt band, Razzel, labradoren och Munsterländern och jag går med som hundförare. Med det sökete som de 3 har tillsammans, lämnas inget orört i skogen.

Razzel gör medium långa sök, upp till 500-600 meter för att sen vända in och komma tillbaka och rapportera, kolla var husse är och sen ut igen. Ibland springer alla 3 ihop men för det mesta söker de på var sitt håll. Beroende på vilket vilt de finner eller på hur situationen är, så blir händelseförloppet lite olika. Hjortar och rådjur driver Razzel med skall så länge han ser dem. Grisar är en annan femma, då kan han "väckskalla" på spår och luftburen vittring, så man vet när han hittar dem. Trycker grisarna eller om de står i ris, vass eller snår så för han oftast sånt liv med sin "skalltätthet" som ljuder över skogen. Detta vet framför allt labradoren att nyttja och brukar komma till undsättning. Ibland går grisarna loss när labradoren brakar in på scenen, men ofta så står grisar så hårt att jag hinner dit och kan antingen skjuta eller hjälpa till att få loss dem ut mot skyttarna.

En liten berättelse om Razzels senaste äventyr

Tidigt packade vi bilen full med hundar och utrustning. Vi hämtade min kompis Conny kl 7 och sen åkte vi till Ållskog, ett gods där jag är med och arrenderar jakten på 750 hektar. Vår grabb Alexander och hans kompis Christoffer hade tagit ledigt från skolan för att åka med och driva. Det bestämdes att jag och pågarna skulle gå i första såten, och det blev då 11 skyttar att ställa ut. Allt var färdigt och Alexander och Christoffer tog Munsterländern med för att driva på högersidan och jag tar Razzel och labradoren för att köra vänstersidan.

Jag tar ut hundarna ur bilen men Razzel är ivrig och störtar ut ur bilen och iväg. Labradoren tar det lugnt och börjar med att uträtta behov. Jag letar skott i baksätet när jag ser Razzel rusa in i törnebuskar och slånbar 50-60 meter från bilen. Innan vi vet ordet av så har han ståndskall i busken. Labradoren vakar och sätter fart och jag snor åt mig mina grejer och börjar halvspringa medan jag laddar. När jag når fram är det full fart inne i snåren och jag hör grisar som "klappar" och grymtar in emellan Razzels skall. Ingenting går att se trots att de bara är ca 5 meter in. Jag meddelar på radion att "vi har grisar och ståndskall". 3 man svarar direkt "Jo, vi har hört!" och sen beslutar jag att krypa in då de inte verkar vilja gå loss.

Väl inne under buskarna kryper jag förbi en gris som ligger och trycker som en hare liksom halvt ner nergrävd i en håla. Den bara stirrar intensivt på mig, två meter bort. Efter ytterligare någon meters kravlande kan jag resa mig på knä och se vad mer som finns i snåren. Uppskattningsvis 15 grisar står runt mig och bara avvaktar, kollar mig, kollar hundarna och undrar. Snabbt väljer jag ut två som jag skjuter och då fullkomligen exploderar buskarna. En sugga SPRINGER RAKT ÖVER RAZZEL bara 2 meter framför mig. Razzel blir rätt paff men reser sig och sätter efter. Labradoren drar iväg och jag står ensam kvar.

Jag meddelar på radion och då kommer labradoren tillbaka och vi kryper ut. Då börjar skotten gå hos skyttarna. Det meddelas att det kommer grisar på flera ställen och att munsterländern driver 5 dovhjortar. Det hörs mer skott och innan drevet är över smäller det igen.

När allt är slut visar det sig att Conny hamnat i smöret på en ås ca en kilometer bort och dit upp skulle många av grisarna. 4 skott och 4 grisar säger Conny med ett leende när de är tillbaka. Danne sköt ytterligare en och med mina två så blev det totalt 7 "brungrisar" (års grisar, ca 35 - 50 kg levande vikt) i första drevet. Razzel fick både korvar och halv macka av Conny till lunchen.

Så kan en bra colliedag se ut för Razzel. Det finns "fina" vildsvinshundar som inte jobbar hälften så bra eller hälften så mycket och ofta som Razzel gör. För att snart vara 3 år är han mycket rutinerad och som vildsvinshund i mitt och många andras tycke: Klart över medel dvs. VG som ungarna säger...

Fredrik Persson & Razzel

YNER REKLAMBYRA

"När jag blir stor ska jag bli filmstjärna"

Med Meat & Biscuit är Magnusson Petfood ensamma om ett ugnsbakat torrfoder där köttet uteslutande är färskt. Och där det inte ingår något köttmjöl. Magnusson Meat & Biscuit är en

foderserie som passar lika bra för valpar som vuxna hundar.

Anledningen till att Meat & Biscuit är så uppskattat av våra kunder är att vi långsamt ugnsbakar bl a färskt svenskt kött, färska ägg, kallpressad rapsolja och färska morötter. Resultatet är ett foder av bästa tänkbara kvalitet, nyttigare och godare hundmat helt enkelt. Inte minst viktigt för små hundar med stora drömmar.

Läs mer på www.hundmat.com

MAGNUSSON
PETFOOD

Magnusson Petfood AB, Häbolund, 197 93 Bro, 08 582 442 00
magnusson@hundmat.com, www.hundmat.com

~~Returadress:
Margaretha Carlsson
Åsen 138
860 4 Liden~~

B

Komplett svenskt hundfodersortiment

Gör som 1 000-tals andra hundägare och bli en
vinnare du också - köp **Best in Show**

Best in Show Fullkost passar alla
normalt aktiva hundar i alla stadier
från växande till vuxna hundar.

Best in Show Lamm & Ris är
speciellt bra för hundar med
allergier eller känsliga magar

Best in Show finns hos dagligvaruhandeln. För hela sortimentet - kontakta oss

Spannfod AB • Box 20, 178 21 Ekerö • Tel 08-24 85 01 • www.spannfod.se